

dentinum [†] irrita infectaque esse iussisset, ius illud priscum, ut erat necesse, valere desiit ubicumque promulgata vel moribus usuque recepta Tridentina lex. Quibus autem illa locis non viget, in iis semper Apostolicae Sedis iudicium fuit, canones, quos indicavimus, ratos atque firmos permansisse. Sed aetatum decursu, ex conscientia et cognitione christianorum sensim effluxere. Plures enim Episcopi ex iis regionibus, in quibus matrimonia clandestina contra fas quidem inita, sed tamen valida iudicantur, haud ita pridem rogati quid populus ea de re sentire videretur, plane retulerunt, canonicam de coniugiis praesumptis disciplinam passim exolevisse desuetudine atque oblivione deletam: propterea vix aut ne vix quidem contingere ut copula inter sponso affectu maritali nec fornicario habeatur: eamque non matrimonii legitimi usum, sed fornicationis peccatum communi hominum opinione existimari: imo vix persuaderi populo posse, sponsalia de futuro per coniunctionem carnalem in matrimonium transire.

His igitur rebus et causis, de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in rebus fidei Inquisitorum generalium, supra memoratos canones et alias quascumque iuris canonici ea de re dispositiones, etiam speciali mentione dignas, per hoc Decretum Nostrum abrogamus et abolemus, et pro abolitis et abrogatis, ac si nunquam prodiiissent, haberi volumus.

Simul per has litteras Nostras decernimus ac mandamus, ut deinceps illis in locis in quibus coniugia clandestina pro validis habentur, a quibusvis iudici-

[†] Sess. XXIV. Cap. I. de Reform. matrim.

bus ecclesiasticis, in quorum foro causas eiusmodi matrimoniales agitari et iudicari contigerit, copula carnalis sponsalibus superveniens non amplius ex iuris praesumptione coniugalis contractus censeatur, nec pro legitimo matrimonio agnoscatur seu declaretur. Huius tamen auctoritate Decreti induci nolumus necessitatem formae Tridentinae servandae ad matrimonii validitatem, ubi illa forma modo non viget.

Datum Romae apud S. Petrum die 15 februarii MDCCCLXXXII, Pontificatus Nostri anno decimo quarto. — LEO PP. XIII.

(Coll. P. F. n. 2179).

LXXIV.

SS. D. N. Leonis XIII. Litterae Apost. « *Neminem fugit* » de Consociatione Sacrae Familiae, cum annexis documentis. — 14 Iunii 1892.

Neminem fugit rei privatae et publicae faustitatem a domestica potissimum institutione pendere. Quo enim altiores domi egerit radices virtus, quo solertius parentum voce et exemplo fuerint puerorum animi ad religionis praecepta informati, eo uberiores in rem communem fructus redundabunt. Quapropter summopere interest ut domestica societas non solum sancte sit constituta, sed sanctis etiam regatur legibus; in eaque religionis spiritus et christianae vitae ratio diligenter constanterque foveatur. Hinc profecto est quod misericors Deus cum humanae reparationis opus, quod diu saecula expectabant, perficere decrevisset, ita eiusdem operis rationem ordinemque disposuit, ut prima ipsa eiusdem initia augustam mundo exhiberent spe-

ciem Familiae divinitus constitutae, in qua omnes homines absolutissimum domesticae societatis, omnisque virtutis ac sanctitatis intuerentur exemplar. Talis quidem Familia extitit Nazarethana illa, in qua, antequam gentibus universis pleno lumine emicuisset, Söl iustitiae erat absconditus; nimirum Christus Deus Servator Noster cum Virgine Matre et Ioseph viro sanctissimo, qui erga Iesum paterno fungebatur munere. Minime dubium est quin ex iis laudibus, quae in societate et consuetudine domestica ex mutuis caritatis officiis, ex sanctitate morum, ex pietatis exercitatione proficiuntur, maxima quaeque eniterit in sacra illa Familia, quae siquidem earum futura erat ceteris documento. Ac propterea benigno Providentiae consilio sic illa constitit; ut singuli christiani qualicumque conditione vel loco, si ad eam animum advertant, facile possint cuiuscumque virtutis exercendae habere caussam et invivamentum. Habent revera patresfamilias in Ioseph vigilantiae providentiaeque paternae praeclarissimam normam: habent matres in sanctissima Virgine Deipara amoris, verecundiae, submissionis animi perfectaeque fidei insigne specimen: filii vero familias in Iesu, qui *erat subditus illis*, habent divinum obedientiae exemplar quod admirentur, colant, imitentur. Qui nobiles nati sunt, discent a Familia regii sanguinis quomodo et in edita fortuna se temperent, et in afflictia retineant dignitatem: qui dites, noscent ab ea quantum sint virtutibus posthabendae divitiae. Operarii autem et ii omnes, qui, nostris praesertim temporibus, familiarum rerum angustiis ac tenuiore conditione tam acriter irritantur, si ad sanctissimos illius domesticae societatis consortes respectent, non deerit eis caussa cur loco, qui sibi obtigit, delectentur potius quam do-

leant. Communes enim cum sacra Familia sunt illis labores; communes curae de vita quotidiana: debuit et Ioseph de mercede sua vitae rationibus consulere; imo ipsae divinae manus se fabrilibus exercuerunt. Nec mirum sane est si sapientissimi homines divitiis affluentes, eas abiicere voluerint, sociamque cum Iesu, Maria et Ioseph sibi eligere paupertatem. Quibus e rebus iure meritoque apud catholicos sacrae Familiae cultus mature inductus, maius in dies singulos incrementum capit. Id quidem probant tum christianorum sodalitates sub invocatione Sacrae Familiae institutae, tum singulares honores ei redditi, tum potissimum a decessoribus Nostris ad excitandum erga eam pietatis studium impertita privilegia et gratiae. Huiusmodi cultus magno in honore habitus est iam inde a saeculo decimo septimo, lateque per Italiam, Galliam et Belgium propagatus, totam fere Europam pervasit: deinde praeteregressus vastos Oceani tractus, in America per Canadensem regionem, cura praesertim atque opera Venerabilis Servi Dei Francisci de Montmorency-Laval primi Quebecensis Episcopi, et Venerabilis Servae Dei Margaritae Bourgeois, sese extendit, faustisque effloruit auspiciis. Postremis hisce temporibus dilectus filius Franciscus Philippus Francoz Societatis Iesu piam Consociationem a Sacra Familia Lugduni fundavit, quae fructus laetos atque uberes, Deo iuvante, de se pollicetur. Consociationi tam auspice conditae illud est salutare propositum: nimirum familias christianas arctiori pietatis nexu Sacrae Familiae devincire, vel potius omnino devovere, eo etiam consilio, uti scilicet Iesus, Maria et Ioseph familias sibi deditas tamquam rem propriam teneantur et foveant. Qui sociorum in numerum sunt adsciti, debent ex in-

stituto cum iis qui domi commorantur, in unum convenire, coram imagine Sacrae Familiae decreta pietatis officia praestare: providere, ea opitulante, ut inter se colligatis fide mentibus, caritate voluntatibus in amore Dei atque hominum, vitam ad propositum exigant exemplar. Piam hanc consociationem Bononiae ad instar Lugdunensis institutam decessor Noster felicitis recordationis Pius IX. similibus litteris approbavit, deinceps Epistola die v. Ianuarii MCCCCLXX. ad pium auctorem data, singularis laudis praeconio est prosecutus. Ad Nos quod attinet, cum summo curemus, et diligamus quaecumque ad animarum salutem iuvandam maxime valent, nolumus desiderari laudem et commendationem Nostram; datisque ad dilectum Filium Nostrum Augustinum, S. R. E. Cardinalem Bausa, ex dispensatione Apostolica Archiepiscopum Florentinum, litteris, eam Consociationem utilem ac salutarem, nostrisque temporibus valde accommodatam esse significavimus. Quas vero Nostra sacrorum Rituum Congregatio, suffragante dilecto Filio Nostro Caietano S. R. E. Presbytero Cardinali Aloisi-Masella eidem Congregationi Praefecto, consecrationis christianarum familiarum formulam, et precationem coram imagine Sacrae Familiae recitandam Nobis proposuerat, probavimus, et utramque ad locorum Ordinarios transmittendam curavimus. Deinde veriti ne germanus memoratae devotionis spiritus tractu temporis oblanguesceret, eidem Nostrae Sacrorum Rituum Congregationi mandavimus, ut Statuta concinnaret, quibus in universo catholico orbe pie consociationes sacrae Familiae instituendae adeo inter se coniunctae forent, ut unus omnibus praeficeretur praeses, qui eas auctoritate summa regeret et moderaretur. Statuta post accura-

tum examen ab eadem Sacra Congregatione exarata, sunt eadem quae subscribuntur.

*Statuto della Pia Associazione universale delle famiglie consacrate alla Sacra Famiglia di Nazaret*¹.

1. Scopo della Pia Associazione si è che le famiglie cristiane si consacrino alla Sacra Famiglia di Nazaret e la proponano alla propria venerazione ed esempio, onorandola davanti la sua immagine con preghiera quotidiana, e modellando la vita sulle sublimi virtù, delle quali essa diede l'esempio ad ogni classe sociale, e particolarmente all'operaia.

2. La Pia Associazione ha il suo centro in Roma presso l'Emo Cardinale Vicario *pro tempore* di Sua Santità, che ne è il Protettore. Egli coadiuvato da Monsignor Segretario della Sacra Congregazione dei Riti e da due altri Prelati a sua scelta, ed oltre a questi da un Ecclesiastico coll'ufficio di *Segretario*, dirige l'Associazione medesima in tutte le parti del mondo, procurando che essa conservi lo spirito e il carattere della propria istituzione, e sempre più si propaghi.

3. In ogni Diocesi o Vicariato Apostolico, l'Ordinario per meglio promuovere la Pia Associazione tra i suoi fedeli, si varrà dell'opera di un ecclesiastico a sua scelta, col titolo di *Direttore Diocesano*.

4. I Direttori Diocesani terranno corrispondenza coi Parrochi, a' quali soli è affidata l'iscrizione delle famiglie della rispettiva loro Parrocchia. Nel maggio poi di ciascun anno i Parrochi comunicheranno ai Di-

¹ Vide versiones hispanicam et lusitanam in docum. adnex.

rettori Diocesani, e questi, sotto la dipendenza dell'Ordinario, alla Sede centrale di Roma il numero delle nuove famiglie ascritte alla Pia Associazione.

5. La consacrazione delle famiglie si farà secondo la formola approvata e prescritta dal Sommo Pontefice Leone XIII. Essa può farsi in particolare da ciascuna famiglia, ovvero da più famiglie riunite nella Chiesa Parrocchiale presso il proprio Parroco, o suo Delegato.

6. L'immagine della Sacra Famiglia di Nazaret dovrà trovarsi in ciascuna delle famiglie ascritte, ed i membri di esse almeno una volta al giorno, e possibilmente la sera, pregheranno in comune innanzi la medesima. Si raccomanda a tal uopo in modo particolare la formola di preghiera approvata dal Regnante Sommo Pontefice, ed altresì l'uso frequente delle tre note giaculatorie:

Gesù, Giuseppe e Maria, vi dono il cuore e l'anima mia.

Gesù, Giuseppe e Maria, assistetemi nell'ultima agonia.

Gesù, Giuseppe e Maria, spiri in pace con Voi l'anima mia¹.

7. L'immagine della Sacra Famiglia può essere o quella menzionata nella Lettera della sa. me. di Pio IX del 5 Gennaio 1870, o qualunque altra in cui sia rappresentato il Nostro Signore Gesù Cristo nella sua vita nascosta che menò con la Bñia Vergine Sua Madre e col castissimo Sposo di Lei, San Giuseppe. Rimane però sempre nell'Ordinario, a norma del Tridentino, il diritto di escludere quelle immagini che

¹ Indulgenza *toties quoties* di 300 giorni per le tre unite, e di 100 giorni per ciascuna. — Pio Papa VII, 28 Aprile 1807.

non fossero secondo il concetto proprio di questa Associazione.

8. Le famiglie ascritte all'Associazione godono delle Indulgenze e dei vantaggi spirituali concessi dai Sommi Pontefici, come viene indicato nella pagella di aggregazione.

9. Il Cardinale Protettore col suo Consiglio formerà e pubblicherà un Regolamento, nel quale si troveranno particolari disposizioni intorno a ciò che può tornare più utile alla Pia Associazione, e specialmente s'indicheranno le sue Feste proprie, il giorno della Festa Titolare, la rinnovazione annua dell'atto di consacrazione da farsi collettivamente, le adunanze da tenersi, ecc.

Quae quidem Statuta, cum de iis supradictus Cardinalis Praefectus ad Nos retulisset, comprobavimus et Apostolica Auctoritate Nostra rata habuimus et confirmavimus, derogatis abrogatisque quae super hanc rem scita actaque sunt, nominatim Apostolicis Litteris die III Octobris anno MDCCCLXV datis, et omnibus actis, quae ad primariam Lugdunensem Consociationem spectant. Volumus autem, iubemus ut Consociationes omnes Sacrae Familiae cuiuscumque tituli, quae nunc existunt, in hanc unicam et universam coalescant. Excipimus tamen religiosas Congregationes huius tituli quae constitutionibus utantur ab hac Sede approbatis, et Confraternitates proprie dictas, dummodo canonice sint erectae, et ad regulas et normas dirigantur a Romanis Pontificibus praescriptas, nominatim a Clemente VIII. in Constitutione *Quaecumque*, die VII Decembris anno MDCLV. Hae vero Confraternitates ac religiosae Congregationes, quae fortasse adscribendis familiis operam hactenus dederunt, in posterum ab

huiusmodi cura, quae solummodo Parochis commissa est, prorsus absteineant. Haud tamen necesse est ut familiae iam alicui Consociationi adscriptae, pro indulgentiis aliisque muneribus spiritualibus obtinendis iterum adscribantur, dummodo servant ea quae in novis hisce Statutis praescripta sunt. Consociationis universae Praesidem eligimus, renuntiamus Nostrum in hac alma Urbe Vicarium in spiritualibus generalem pro tempore, atque in perpetuum Patronum damus cum omnibus iuribus et facultatibus, quae nimirum potestatem gerenti iudicentur necessariae.

Illi autem Concilium adesse volumus Urbanorum Antistitem, in quibus Secretarius pro tempore Nostrae Sacrorum Rituum Congregationis. Quod superest, Nobis spes bona est omnes, quibus est animarum credita salus, maxime Episcopos, studii huius Nostrum in hac pia Consociatione provehenda socios ac participes sese facturos. Qui enim cognoscunt et Nobiscum deplorant christianorum morum demutationem et corruptelam, restinctum in familiis religionis et pietatis amorem, et accensas supra modum rerum terrestrium cupiditates, ipsi siquidem vel maxime optabunt tot tantisque malis opportuna afferri remedia.

Et siquidem nihil magis salutare aut efficax familiis christianis cogitari potest exemplo Sacrae Familiae, quae perfectionem absolutionemque complectitur omnium virtutum domesticarum. Quapropter curent ut familiae quamplurimae, praesertim operariorum, in quas insidiarum vis maior intenditur, piae huic Consociationi dent nomen. Cavendum tamen est ne a proposito suo Consociatio deflectat, neve spiritus immutetur; sed quae et quomodo decretae sunt pietatis exercitationes et preces integrae serventur. Sic implorati inter do-

mesticos parietes adsint propitii Iesus, Maria et Ioseph, caritatem alant, mores necesse est ut virtutem provocent imitatione sui, et quae undique instant mortales aerumnas, eas leniendo faciant tolerabiliores. Decernerent haec omnia et singula, uti supra edicta sunt, firma rataque in perpetuum permanere, non obstantibus constitutionibus, litteris Apostolicis, privilegiis, indultis, Nostris et Cancellariae Apostolicae Regulis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIV Iunii MDCCCXCII, Pontificatus Nostrum Anno XV. — S. Card. Vannutelli.

ADNEXA DOCUMENTA.

A. — *Leonis XIII. Litt. Apost. « Quum nuper ».* — 20 Iunii 1892.

Quum nuper Nobis obtigisset, ut nova Statuta Consociationis Sacrae Familiae Apostolicis litteris probaremus et sanciremus, satis muneri atque Officio Nostro facturos esse duximus, si eandem Consociationem amplissimis verbis collaudaremus, eamque christianis Familiis summopere commendaremus. Laudavimus autem, et commendavimus ea voluntate eoque proposito, ut nimirum populus christianus, cuius aeterna salus est Nobis commissa, ad christianarum virtutum laudem exemplo sacrae Familiae et invitatione Nostra tempestive revocarentur. Christiana quippe virtus tam est efficax, tantumque pollet, ut in ea magnam partem posita sit vel sanatio malorum, quae premunt, vel depulsio periculorum, quae metuuntur. Ad virtutem vero mirifice excitantur homines exemplo: quod quidem eo magis imitatione dignum iudicatur, quo integrior et

sanctior est persona, unde petitur. Quare haud mirum est si Nos, qui nihil magis cupimus atque optamus, quam posse, excitata ubique virtute christiana, praesentibus malis mederi, et proxima pericula deprecari, Consociationem Sacrae Familiae singulari benevolentia et studio prosequimur, utpote quae sanctitatem divinae illius Familiae sibi proponit exemplar. Omnes enim ii, qui in huiusmodi Consociationem adsciti sunt, praeclarissimas Iesu, Mariae, et Ioseph virtutes contemplantes, necesse est ut similitudinem earum aliquam adripiant, fierique studeant imitatione meliores. Quare vigeat floreatque haec pia Consociatio quum sodalium numero, tum recte factorum laude; augeatur et ad plures in dies singulos propagetur: ea enim florente, facile fides, pietas, et omnis christiana laus in Familiis revirescent. Quum vero soleant homines permoveri maxime praemio; Nos, quod in facultate Nostra est, praemium spiritualium bonorum, non quidem fragile et caducum, illis, quasi invitamentum, proponimus. Ceterum maiora expectent ab iis, quibus se devoerunt, nimirum a Iesu, Maria, et Ioseph, qui sint servis suis praesentes propitii in omni vitae cursu, et postmodum efficiant, ut sua sanctissima ac suavissima nomina illorum morientium labris insideant. Quare quod bonum sanctumque sit, Deique gloriae, et animarum saluti benevertat, Nos auctoritate Nostra Apostolica, his literis, poenarum remissionibus seu indulgentiis, privilegiisque, quae infra in apposito indice recensentur, omnes et singulos sodales Consociationis sacrae Familiae tam praesentes quam futuros uti posse volumus et iubemus.

INDEX INDULGENTIARUM ET PRIVILEGIORUM PIAE CONSOCIATIONI SACRAE FAMILIAE TRIBUENDORUM.

Indulgentiae Plenariae.

Sodalibus Consociationis Sacrae Familiae ex utroque sexu singulis, qui admissorum confessione ritu christiano expiati sacram Eucharistiam sumpserint, et Parochialem aedem, vel oratorium publicum, devote visitaverint, ibique aliquandiu ad mentem Nostram orando perstiterint, indulgentiam plenariam consequendi ius esto, diebus, qui infra scripti sunt:

I. Die quo Consociationem adierint, emissa Consecrationis formula a Nobis per Nostram Rituum Congregationem probata, et in fine huius indicis relata.

II. Quo die in anno generalis conventus habebitur, iuxta cuiusque loci, in quo extat Consociatio, consuetudinem, ad sodalium pactum renovandum.

III. Diebus festivitatum

1°.	Nativitatis	} D. N. I. C.
2°.	Circumcisionis	
3°.	Epiphaniae	
4°.	Resurrectionis	
5°.	Ascensionis	} B. M. V.
6°.	Immaculatae Conceptionis	
7°.	Nativitatis	
8°.	Annuntiationis	
9°.	Purificationis	
10°.	Assumptionis	
	item diebus festis	
11°.	S. Ioseph Sponsi B. M. V. die undevigesima mensis Martii.	

12°. Patrocinii eiusdem, Dominica tertia post Pascha.

13°. Desponsationis B. M. V. die vigesima tertia mensis Ianuarii.

IV. Die festo titulari universae Consociationis.

V. Die per menses singulos sodalium arbitrio eligendo, dummodo mense ipso in Familiis praescriptas preces coram Sacrae Familiae imagine una simul recitaverint.

VI. Morituris si, non compotes sacra Confessione atque Eucharistia, animi dolore culpas expiaverint, et sanctum nomen Iesu aut voce, aut si loqui posse desierint, voluntate imploraverint.

Partiales.

I.

Sodales Consociationis Sacrae Familiae ex utroque sexu singuli, qui corde saltem contriti Parochialem Ecclesiam, in qua est sedes Consociationis constituta, vel aliquod templum sacrariumve celebraverint, Deoque pro rei christianae incolumitate supplicaverint, lucrari possint et valeant partiales indulgentias septem annorum totidemque quadragenarum

1°. Die Visitationis

2°. Die Praesentationis } B. M. V.

3°. Die Patrocinii

4°. Quolibet die iidem sodales una simul in propriis Familiis adscriptis congregati, ante imaginem sacrae Familiae stas preces corde contrito recitaverint.

5°. Diebus, quibus sodales interfuerint conventibus, quos haberi contigerit.

II.

Iidem sodales indulgentias lucrentur trecentorum dierum quoties corde contrito sequentem Orationem ante imaginem Sacrae Familiae quocumque idiome recitaverint.

ORATIO

quotidie recitanda ante imaginem Sacrae Familiae.

« O amantissime Iesu, qui ineffabilibus tuis virtutibus et vitae domesticae exemplis, Familiam a te electam in terris consecrasti, clementer aspice nostram « hanc domum, quae ad tuos pedes provoluta propitium te sibi deprecatur. Memento tuam esse hanc « domum; quoniam tibi se peculiari cultu sacravit ac « devovit. Ipsam benignus tuere, a periculis eripe, ipsi « in necessitatibus occurre, et virtutem largire, qua in « imitatione Familiae tuae sanctae iugiter perseveret; « ut mortalis suae vitae tempore in Tui obsequio et « amore fideliter inhaerens, valeat tandem aeternas « tibi laudes persolvere in caelis.

« O Maria, Mater dulcissima, tuum praesidium « imploramus, certi divinum tuum Unigenitum precibus tuis obsecurum.

« Tuque etiam, gloriosissime Patriarcha sancte « Ioseph, potenti tuo patrocinio nobis succurre, et « Mariae manibus vota nostra Iesu Christo porrigenda « submitte. »

Si vero sodales, qui vel infirmitate, vel alia causa impediti hanc Orationem recitare nequiverint, eandem indulgentiam lucrari poterunt, si devote quinque recitaverint Orationem dominicam, et salutationem Angelicam cum *Gloria Patri*.

III.

Ducentorum dierum indulgentiam sodales Consociationis consequantur semel in die, si iaculatorias preces quocumque idiomate effuderint ut infra:

« Gesù, Maria, Giuseppe, illuminateci, soccorreteci, salvateci. Così sia ».

IV.

Centum dierum indulgentiam lucrifaciant sodales, qui operam dederint, ut Christianae Familiae huic piaee et universali Consociationi sese adscribant.

V.

Indulgentiam sexaginta dierum lucentur sodales, quoties hi: 1° in Ecclesia Parochiali, in qua sedem habet Consociatio sacrosancto Missae sacrificio, aliisque divinis officiis devote adstiterint; 2° vel quinques recitaverint Orationem dominicam et salutationem Angelicam pro sodalibus defunctis; 3° vel familiarum subsidia composuerint, vel componenda curaverint; 4° vel Familias a iustitiae tramite devias, in viam salutis reducere studuerint; 5° vel pueros sive puellas christianis praeceptis imbuere sategerint; 6° vel aliud quodcumque pium opus peregerint, quod in bonum Consociationis cedat.

Sodalibus, si maluerint, omnibus et singulis indulgentiis supra dictis sive plenariis, sive partialibus labes poenasque defunctorum expiare liceat.

PRIVILEGIA.

Pro Sodalibus universis.

Missae, quae pro sodalibus defunctis quocumque in altari celebrabuntur, iisdem suffragentur ac si in altari privilegiato celebrarentur.

Pro Parochiis.

I. Privilegium altaris personalis tribus in qualibet hebdomada diebus; dummodo simili privilegio alia de causa non perfruantur.

II. Facultas benedicendi extra Urbem Coronas, Rosaria, Cruces, Crucifixos, parvas statuas ac numismata, eisque applicandi omnes et singulas indulgentias, quas Summi Pontifices adtribuere iisdem solent, ut describitur in apposito elencho; sed tantummodo exercenda pro sodalibus in Consociationem adscitis, die quo 1° christiani piam ingrediuntur Consociationem; et 2° solemniter renovetur pactum Consociationis.

Formula recitanda quocumque idiomate a christianis familiis quae se Sacrae Familiae consecrant.

« O Iesu Redemptor noster amabilissime, qui e caelo
« missus ut mundum doctrina et exemplo illustrares,
« maiorem mortalis tuae vitae partem in humili domo
« Nazarena traducere voluisti, Mariae et Iosepho sub-
« ditus, illamque Familiam consecrasti, quae cunctis
« christianis familiis futura erat exemplo; nostram hanc
« domum, quae Tibi se totam nunc devovet, benignus
« suscipe. Tu illam protege et custodi, et sanctum tui
« timorem in ea confirma, una cum pace et concordia
« christianae caritatis: ut divino exemplari Familiae

« tuae similis fiat, omnesque ad unum quibus ea con-
 « stat, beatitatis sempiternae sint compotes.

« O amatissima Iesu Christi Mater et mater nostra
 « Maria, tua pietate et clementia fac ut consecrationem
 « hanc nostram Iesus acceptam habeat, et sua nobis
 « beneficia et benedictiones largiatur.

« O Ioseph, sanctissime Iesu et Mariae custos, in
 « universis animae et corporis necessitatibus nobis tuis
 « precibus succurre; ut tecum una et beata Virgine
 « Maria aeternas divino Redemptori Iesu Christo lau-
 « des et gratias rependere possimus ».

Atque haec omnia et singula, uti supra decreta
 sunt, ita firma, stabilia, rata in perpetuum esse volu-
 mus: non obstantibus Constitutionibus et Ordinationi-
 bus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Pi-
 scatoris, die xx Iunii MDCCLXXI, Pontificatus Nostri
 Anno xv. - S. Card. Vannutelli.

B. - *Estatutos de la Pia Asociación Universal de las
 Familias consagradas á la S. Familia de Nazareth.*

1. La Pia Asociación tiene por objeto que las fa-
 milias cristianas se consagren á la S. Familia de Naza-
 reth y la veneren é imiten, honrándola ante una imagen
 suya con oración cotidiana y modelando la vida á las
 sublimes virtudes de que Ella dió ejemplo á todas las
 clases sociales, particularmente á la obrera.

2. La Pia Asociación tiene su centro en Roma en
 la residencia del Eñño Cardenal Vicario *pro tempore*
 de Su Santidad, que es su Protector. Este ayudado de
 Mons. Secretario de la S. Congregación de Ritos y
 de otros dos Prelados á su elección y además de otro

eclesiástico con cargo de Secretario, dirige la Asocia-
 ción en todo el mundo, procurando que conserve el
 espíritu y el carácter de su institución y que se pro-
 pague más y más.

3. El Ordinario de la Diócesis ó Vicariato Apos-
 tólico, para promover mejor la Asociación entre sus
 fieles, se valdrá de un eclesiástico á su elección con
 el título de Director Diocesano.

4. Los Directores Diocesanos estarán en correspon-
 dencia con los Párrocos, que son los únicos encargados
 de la inscripción de las familias de su respectiva Par-
 roquia. En el mes de mayo comunicarán los Párrocos
 á los Directores Diocesanos y éstos bajo la depen-
 dencia del Ordinario á la Sede central de Roma, el
 número de las nuevas familias inscritas en la Asocia-
 ción durante el año.

5. La consagración de las familias se hará según
 la fórmula aprobada y prescrita por el Papa León XIII.
 Puede hacerla cada familia en particular, ó bien varias
 familias reunidas en la Iglesia Parroquial ante el propio
 Párroco ó su delegado.

6. Cada familia adscrita tendrá la imagen de la S. Fa-
 milia de Nazareth, ante la cual orarán sus miembros
 en común al menos una vez al día y al ser posible la
 noche. A este fin se recomienda de un modo particular
 la fórmula aprobada por el actual Sumo Pontífice, y
 el uso frecuente de las tres sabidas jaculatorias:

Jesus, José y María, os doy el Corazón y el alma mía.
 Jesus, José y María, asistíme en la última agonía.
 Jesus, José y María, espíre en paz con Vos el alma mía *.

* Indulgencia de 300 días *toties quoties* concedida por Pio VII en
 28 Abril 1807, é de 100 días por cada una separada.

7. La imagen de la S. Familia puede ser cualquiera, ó aquella mencionada en la Epistola de la s. m. de Pio IX, de 5 de Enero de 1870 ú otra cualquiera, en que se represente á Nuestro Señor Jesucristo en su vida privada á una con la Sña Virgen su Madre y con el castísimo Esposo S. José; teniendo siempre el Ordinario, á norma del Tridentino, el derecho de escluir las imágenes que no se conformen con el objeto propio de esta Asociación.

8. Las familias adscritas á la Asociación gozarán de las Indulgencias y gracias espirituales concedidas por los Sumos Pontífices, según se indicará en la cédula de agregación.

9. El Cardenal Protector con su Consejo formará y publicará un Reglamento, en el cual se hallarán disposiciones particulares sobre lo que puede ser más útil á la Pia Asociación, y especialmente se indicarán las Fiestas propias, el día de la Fiesta Titular, la renovación anual del acto de consagración que se hará colectivamente, las reuniones que habrán de celebrarse, etc.

C. - Estatutos da Pia Associação universal das Famílias consagradas a Sagrada Familia de Nazareth.

I. O fim desta pia Associação é fazer com que as famílias christãs se consagrem á Sagrada Familia de Nazareth e a tomem por modelo, venerando-a perante a sua imagem com preces quotidianas e amoldando a vida nas sublimes virtudes, de que ella den exemplo para todas as classes sociaes, mórmente para a classe operaria.

II. Esta pia Associação tem o seu Centro em Roma

junto do Eminentissimo Cardeal Vigario *pro tempore* de Sua Sanctidade, que é o seu Protector.

Elle, coadjuvado pelo Monsenhor Secretario da Sagrada Congregação dos Ritos et por outros dois Prelados de sua escolha, e tambem por um Ecclesiastico com o officio de Secretario, dirige a mesma Associação em todas as partes do mundo, procurando fazer com que ella conserve o espirito e o caracter da propria instituição, e cada vez mais se propague.

III. Em cada Diocese ou Vicariato Apostolico, o Exmo. e Revmo. Ordinario, afim de melhor promover entre os fieis os sanctos intuitos desta Associação, servir-se-á da cooperação de um Ecclesiastico de sua escolha, com o titulo de *Director Diocesano*.

IV. Os Directores Diocesanos entreterão correspondencia com os Parochos, aos quaes exclusivamente pertence a inscripção das famílias de suas respectivas parochias. No mez de Maio de cada anno os Parochos communicarão ao Director Diocesano, e este, sob a dependencia do Exmo. e Revmo. Ordinario, ao Centro de Roma, o numero das novas famílias admittidas na Pia Associação.

V. A consagração das famílias far-se-á segundo a formula approvada e prescripta pelo Summo Pontífice Leão XIII.

Podem facel-a, ou cada familia em particular, ou varias famílias reunidas na Igreja Matriz perante o proprio Parocho ou seu substituto.

VI. A imagem da Sagrada Familia de Nazareth deve achar-se em casa de cada uma das famílias inscriptas, e perante ella, ao menos uma vez por dia, de preferencia á noite, todos os membros de cada familia rezarão em commum.

Para tal fim recommenda-se de modo especial a formula de oração approvada pelo actual Summo Pontífice, e tambem o uso frequente das tres Jaculatorias:

« Amado Jesus, José e Maria, o meu coração vos don e a alma minha ».

« Amado Jesus, José e Maria, assisti-me na ultima agonia. »

« Amado Jesus, José e Maria, expire em paz entre vós a alma minha ».

(Indulgencia *toties quoties* de 300 dias pelas tres jaculatorias seguidas, e de 100 dias por cada uma. Pio VII, 28 de Abril de 1807).

VII. A imagem da Sagrada Familia pôde ser ou aquella mencionada pelo Summo Pontífice Pio IX de sancta memoria, em documento de 5 de Janeiro de 1870; ou qualquer outra em que esteja representado Nosso Senhor Jesu-Christo na vida occulta que passou com a Sanctissima Virgen Sua Mãe, e com o seu Castissimo Pae Putativo S. José.

Fica sempre salvo ao Exmo. e Revmo. Ordinario, segundo determina o Concilio Tridentino, o direito de excluir as imagens que não forem adequadas ao ideal caracteristico desta Associação.

VIII. As familias inscriptas nesta Associação gozan das Indulgencias e das vantagens espirituas concedidas pelos Summos Pontífices, conforme adiante se indicará.

IX. O Cardeal Protector com o seu Conselho formará e publicará um Regulamento, em que se encontrarão disposições particulares acerca daquillo que pôde redundar em vantagem desta pia Associação, e especialmente se indicaráo as suas festas proprias, o dia

de Festa Titular, a renovação annual do acto de consagração que se deve fazer collectivamente, as reuniões, etc.

D. — *Decretum S. Cong. Rituum.* — 13 Febr. 1892.

DUBIA. — Postquam litterae a Sacra Rituum Congregatione, die 10 Decembris 1900, de cultu Sacrae Familiae singularum Dioecesium Ordinariis transmissae fuerunt, eidem Sacrae Congregationi sequentia dubia proposita sunt, nimirum:

I. An Seminaria, Collegia, Congregationes et Religiosae Familiae possint per formulam novissime a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. approbatam semet Sacrae Familiae consecrare, itemque Paroeciae, Dioeceses ac Regiones?

II. Preces ab eodem Sanctissimo Domino Nostro itidem approbatae atque indulgentiis ditatae a singulis Familiis coram imagine Sacrae Familiae recitandae, possuntne in Ecclesiis publicis usurpari?

III. Licetne familiis, quae iam speciali ratione Sancto Ioseph se consecrarunt, semet Sacrae Familiae dedicare?

IV. Quum permultae orationes, litaniae, formulae consecrationis Sacrae Familiae et alia huiusmodi in pluribus locis circumferantur, quomodo providendum?

Et Sacra eadem Congregatio in Ordinario Coetu ad Vaticanum subsignata die coadunata, referente me infrascripto Cardinali Praefecto, omnibus rite perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. Quoad Seminaria, Collegia et singulas Domos Congregationum ac Familiarum Religiosarum, *Affirmative*; quoad Paroecias, provisum per consecra-

tionem familiarum in singulis Paroeciis; quoad cetera *Non expedire*:

Ad II. *Affirmative*, sed coram Imagine Sacrae Familiae:

Ad III. *Affirmative*:

Ad IV. Quoad litanias, comprehendi sub universali vetito Litaniarum, quae explicite approbatae non fuerint a Sede Apostolica; quoad orationes, formulas consecrationis aliasque preces sub quovis titulo ad Sacram Familiam honorandam adhibitas, mittendas esse ab Ordinariis locorum, nec non a Superioribus Religiosarum Congregationum, ut debito examini subiiciantur; secus in posterum licite usurpari nequeant. Die 13 Februarii 1892.

De his autem facta Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII. per me. infrascriptum Cardinalem Praefectum relatione, Sanctitas Sua resolutiones Sacrae eiusdem Congregationis ratas habuit, et confirmavit. Die 18, iisdem mense et anno. — Caietanus Cardinalis Aloisi-Masella, S. R. C. Praefectus. — Vincentius Nussi, S. R. C. Secretarius.

E. — *Decret. Vicariatus Urbis. Piae Consociationis Sacrae Familiae Regulae.* — 8 Ian. 1893.

I. FINIS. — In brevi Apostolico *Neminem fugit*, a SSmo D. N. Leone PP. XIII, die 14 mensis Iunii 1892 pro universo terrarum orbe promulgato, habetur, Piae Consociationi a S. Familia id esse propositum: « Familias christianas arctiori pietatis nexu sacrae Familiae devincire, vel potius omnino devovere, eo etiam consilio, uti scilicet Iesu, Maria, Ioseph familias sibi deditas tamquam rem propriam tueantur et foveant »;

quare omnes, quicumque ad eam pertinent societatem, oportere contendere ut « inter se colligatis fide mentibus, caritate voluntatibus, in amore Dei atque hominum, vitam ad propositum exigant exemplar ». — Ad haec facilius certiusque assequenda, Cardinalis vice sacra Urbis antistes, ab Ipso Pontifice Maximo Leone XIII Consociationis universae Praeses electus datusque Patronus, audito coetu a consiliis, haec quae sequuntur servanda decrevit.

II. ADIMPLENDA MUNERA. — a) Cardinalis Praesidis erit, coctus virorum a consiliis, quando Ipsi opportunum videbitur, indicare eisquae praeesse, litteras ad Episcopos dioecesanos, pro suis quemque negotiis, itemque paginas aggregationis atque eiusmodi alia subscribere. Eiusdem erit paroeciarum numerum ac familiarum recipere, quae per varias orbis regiones in Piae Consociationis alium fuerint adscriptae. Sacris coetibus ac religionis solemnibus, quae a Pia Consociatione celebrari in urbe contigerit, vel Ipse praeserit, vel alius ab Eo sufficiens antistes. Sui denique muneris erit, de omnibus, quae piam hanc Societatem spectent, per consiliarios suos edoceri, praesertim in iis, quae ab his possent ex officio fieri, vel quae aliquam difficultatem praesefere videantur.

b) Trium (quorum alter est a secretis pro tempore S. Rituum Congregationis), quos Cardinalis Praeses sibi adscivit, urbanorum Antistitem erit diligenter conventibus interesse, suam sententiam dicere, significare Praesidi si quid noverint Piae Societati profuturum, in omnia, quae ad huius bonum referantur, sedulo incumbere.

His accedit Sacerdos, qui fungatur munere Secretarii Piae Societatis, ad id electus a Cardinali Praeside.

Huic curae erit, graviora, quae in conventibus occurrant pertractanda negotia, adnotare; quae ad rei incrementum collatura duxerit, proponere; scriptis edendis a Pia Consociatione vigilem navare operam; de omnibus ac singulis communicare cum Praeside, ut et necessaria adprobatione et duplici subscriptione muniantur.

Porro Sacerdos a secretis adsciscere sibi in auxilium poterit alium Presbyterum, a Praeside adprobandum, qui Secretarii vices adimpleat. Ad eum itaque pertinebit dandas ad Episcopos aliosve litteras exarare eorumque epistolis rescribere, prout a Cardinali Praeside fuerit edoctus, cui et Secretario postea tradet subscribendas. Penes ipsum erit pluteus, sive archivum, quo scripta, libellos, sacras imagines, aggregationis paginas et alia eiusmodi servabit in usum Sodalium, prout Piae Consociationis consilium constituerit. Agendas sibi expensas ipse describat et Praesidi referat, cui etiam rationem reddet.

III. EXTRA URBEM. — a) Episcopi dioecesani erit aliquem e suis Sacerdotibus, quantum fieri possit digniorem, eligere ad munus Moderatoris, huius studium excitare in bonum Piae Consociationis quo alacriorem operam in omnibus, quae ipsum spectaverint afferat, sedulo advigilare: ab ipso electo Moderatore de omnibus velle doceri quae ad Piae Consociationis bonum referantur.

b) Ad dioecesanum Moderatorem pertinebit Moderatores parochiales opera et consilio iuvare, ut pari alacritate ac prudentia sese in omnibus gerant. Ab unoquoque eorum saepe numerum et nomina exquirat familiarum, quae Piae Consociationi fuerint adscriptae, de quibus edoceri deinde possit. Neque harum modo, sed et nomina descriptarum paroecciarum in

tabulis recensenda curabit; mox earum exemplar ad Urbem mittet.

c) Paroecciarum Rectores singuli Moderatoris officium inter oves sibi creditas assumant obeantque. De suae quisque Consociationis negotiis cum Moderatore dioecetano communit, cuius auctoritate, consilio, opera iuvare possint. Familias paroecciae in sociorum numerum adscisci cupientes in tabulas referet, palamque Moderatori dioecetano faciet. Quotannis, stato die, paroecciae familias recensere studebit novasque, si fieri possit, in album Societatis inscribendas curabit. Quo autem Sacrae Nazarethanae Familiae cultus honorque foveatur magis, sermonem interdum de pia Consociatione ad oves suas habeat, quum in festis peculiaribus Domini, Deiparae ac S. Iosephi, tum maxime quum Sodalium pactum erit solemniter renovandum, vel etiam quum in parochiali Ecclesia religiosam aliquam eiusdem S. Familiae solemnitatem celebrari contingat, quam et indicere et dirigere prudenti eius arbitrio relinquatur. Idem, si opportunum videbitur, auxiliares viros ac mulieres moribus et pietate praestantes in parte laboris adumat, qui rei provehendae omni studio dent operam.

d) Delecti ex utroque sexu rei provehendae, alteri inter viros, alterae inter mulieres, ab suo edocti Parocho, in Piae Consociationis incrementum magno studio prudentiaque incumbent, adhibitis, quae ad rem sunt validissima, precibus, hortationibus, virtutum exemplis. Praeterea in omnibus, pro quibus eorum opera uti Parochi in Domino iudicaverint, dociles omnino se praebeant.

IV. SERVANDA A FAMILIIS ADSCRIPTIS. — a) In honorem Nazarethanae Familiae studeat, quicumque ei dede-

rit nomen, similitudinem aliquam earum virtutum adripere, quarum Iesus, Maria, Ioseph praeclarissima in terris exempla prodiderunt, quum omnibus, tum maxime iis, qui labore manuum victum quaerunt. Sed ad illas in primis animum adiciant, quae sanctitatem domesticae societatis spectant, uti sunt mutua caritatis officia, praesertim inter coniuges, filiorum recta institutio horumque obedientia et obsequium in parentes, pax et concordia domi aliaque huiusmodi. Itaque a vitis omnino caveant, ab iis maxime quae singularem infamiae notam Christiano homini inurant, quaeque Ipsi Sacrae Familiae iniuriam videantur asferre praecipuam, cuius generis sunt impia verba aut obscœna, ebriitates, incompositi mores, hisque similia.

b) Ad Poenitentiae et Eucharistiae Sacramenta solemnioribus saltem anni diebus pie accedent, praesertim quo die Familiarum consecratio renovabitur.

c) Ecclesiae praecepta, in tanta morum demutatione ac corruptela tam parvi habita suaviter observari curabunt, ea potissimum ex quorum custodia aliis bona exempla derivant, uti auditio sacri festis diebus, abstinencia, praescripto tempore, a cibis vitetis, aliaque eiusmodi.

d) Peculiari honore celebranda curabunt festa Piae Consociationis propria, quae plenaria indulgentia a Summo Pontifice fuere ditata, in primisque solemnem constitutum diem in honorem Sacrae Familiae, qui dies erit per universum orbem Dominica infra octavam Epiphaniae, quo simul, nisi aliter expedire Moderatoribus parochialibus in Domino visum fuerit, ritus consecrationis renovabitur.

e) Dent operam ut, semel saltem in die, ante Sacrae Familiae imaginem communes fundantur preces,

in quibus praecipua ratione commendatur Rosarii in honorem Deiparae recitatio.

f) Pietatis exercitationes, quas diximus, enixe commendantur iis, qui ad Piam Consociationem pertinent, nullatenus tamen eorum onerata conscientia.

Datum Romae ex Aedibus Vicariatus, Dominica infra Octav. Epiph., die 8 Ianuarii 1893. — L. M. Card. Vic., Praeses. — C. Mancini, a Secretis.

F. — *Responsum Vicariatus Urbis ad Dubia de erectione Confraternitatum Sacrae Familiae.* — 7 Apr. 1893.

I.

Rŕne Domine: — Eŕnus Card. Parocchi, Archiconfrat. S. Familiae Praeses, per me infrascriptum propositis dubiis respondet:

I. An requiratur in singulis parocciis erectio canonica ab Episcopo ad instar Confraternitatum proprie dictarum? — Resp. *Negative*; fit per diploma quod Eŕnus Praeses mittet.

II. An requiratur declaratio authentica, per diploma in scriptis vel alio modo ab Episcopo vel moderatore de erectione consociationis in singulis parocciis? — Resp. *Negative*; sed moderator servet quae in Regulis habentur (III, b).

III. An pro lucrandis Indulgentiis requiratur ut a singulis parochiis obtineatur pagina aggregationis a Card. Praeside subscripta, uti innuere videntur regulae (II, a), ad modum aggregationis Confraternitatum proprie dictarum? — Resp. *Affirmative et ad mentem.* Mens vero est, ut Episcopus, uno accepto ab Eŕno Praeside diplomate, reliqua ipse curabit imprimi ad normam illius, et singulis familiis consociatis tradet.

IV. An festum S. Familiae, associationis primum, die Dominica infra Oct. Epiphaniae, etiam iis in dioecibus recoli debeat, in quibus ea die fit in choro solemnitas Epiphaniae? - *Resp. Affirmative*; sed Episcopus aliam festivitatem seligere potest pro sua prudentia.

Romae, ex Aedibus Vicariatus die 7 Aprilis 1893.
— Raphael Chimenti, Pro-Secret. Conf. S. Fam. (Rñño Dño Karst, Vic. gen. Dioec. Meten.).

II.

Dub. I. An sufficiat ut parochus solum nomen patris vel capitis familiae in tabulas Consociationis Sacrae Familiae referat, vel singula familiae membra inscribere debeat? - *Resp. Negative* ad primam partem, affirmative ad secundam.

Dub. II. An parochus pro inscriptione familiarum alterum sacerdotem delegare possit? - *Resp.* Nil vetat quominus parochus in familiarum inscriptione sacerdotem adhibeat adiutorem.

Dub. III. An sufficiat ut familiae in sociorum numerum adscisci cupientes hoc suum desiderium per litteras vel interpositas personas parochi intiment, vel omnino requiratur ut caput familiae vel eiusdem membrum quoddam coram parochi eum in finem personaliter compareat? - *Resp.* Omnino decet ut caput familiae se personaliter sistat apud parochum.

LXXV.

S. Congr. EE. et RR. decretum «Auctis admodum» de Institutis votorum simplicium et de ordinationibus Regularium. — 4 Nov. 1892.

Auctis admodum ex singulari Dei beneficio votorum simplicium Institutis, uti multa inde bona oriuntur, ita aliqua parit incommoda facilis alumnorum huiusmodi societatum egressus, et consequens, ex iure constituto, regressus in dioecesim originis. Haec autem graviora efficit temporalium bonorum inopia qua nunc Ecclesia premitur, unde Episcopi saepe providere nequeunt ut illi vitam honeste traducant. Haec, aliaque id genus, etiam de alumnis Ordinum votorum solemnium, perpendentes nonnulli Sacri locorum Antistites, pro Ecclesiastici ordinis decore et fidelium aedificatione, ab Apostolica Sede enixis precibus postularunt, remedium aliquod adhiberi. Cum ergo totum negotium Sanctissimus D. N. Leo PP. XIII detulisset Sacrae huic Congregationi Episcoporum et Regularium Negotiis et Consultationibus praepositae, Eñi Patres in Conventu Plenario habito in Vaticanis aedibus die 29 mensis Augusti anni 1892, praevio maturo examine ac discussione, perpensaque universa rei ratione, opportunas edere censuerunt dispositiones per generale decretum ubique locorum perpetuis futuris temporibus servandas. Quas cum SS. D. N. in Audientia d. 23 Sept. huius anni 1892 infrascripto Secretario benigne impertita probare et confirmare dignatus fuerit, ea quae sequuntur per praesens decretum Apostolica Auctoritate statuuntur et decernuntur.

I. Firmis remanentibus Constitutione S. Pii V diei 14 Octob. anni 1568, incipient. *Romanus Pontifex*, et declaratione sa. me. Pii PP. IX edita die 12 mensis Iunii anni 1858, quibus Superioribus Ordinum Regularium prohibetur, ne litteras dimissoriales concedant Novitiis aut professis votorum simplicium triennialium, ad hoc ut titulo Paupertatis ad SS. Ordines promoveri valeant, eadem dispositiones extenduntur etiam ad Instituta votorum simplicium, ita ut horum Institutorum Superiores non possint in posterum litteras dimissoriales concedere pro SS. Ordinibus, vel quomodocumque ad sacros Ordines alumnos promovere titulo Mensae communis vel Missionis, nisi illis tantum alumnis, qui vota quidem simplicia, sed perpetua iam emiserint, et proprio Instituto stabiliter aggregati fuerint; vel qui saltem per triennium permanserint in votis simplicibus temporaneis quoad ea Instituta quae ultra triennium perpetuam differunt professionem. Revocatis ad hunc effectum omnibus indultis ac privilegiis iam obtentis a S. Sede, necnon dispositionibus contrariis in respectivis Constitutionibus contentis, etsi tales Constitutiones fuerint a S. Sede Apostolica approbatae.

II. Hinc notum sit oportet de generali regula haud in posterum dispensatum iri, ut ad Maiores Ordines alumnus Congregationis votorum solemnium promoveatur quin prius solemnem professionem emiserit, vel per integrum triennium in votis simplicibus perseveraverit, si alumnus Instituto votorum simplicium sit adductus. — Quod si interdum causa legitima occurrat, cur quispiam Sacros Ordines suscipiat triennio nondum expleto, peti poterit ab Apostolica Sede dispensatio, ut Clericus vota solemnia nuncupare possit quamvis non expleverit triennium, quoad Instituta vero votorum

simplicium, ut vota simplicia perpetua emittere possit, quamvis non expleto tempore a respectivi Instituto Constitutionibus praescripto pro professione votorum simplicium perpetuorum.

III. Dispositiones contentae in decreto S. C. Concilii iussu sa. me. Urbani VIII edito die 21 Septembris 1624 incipient. *Sacra Congregatio*, ac in decreto eiusdem S. C. iussu sa. me. Innocentii XII edito die 24 mens. Iulii anni 1694, incipient. *Instantibus*, ac in aliis decretis generalibus, quibus methodus ordinatur a Superioribus Ordinibus Regularium servanda in expellendis propriis alumnis, nedum in suo robore manent, sed servandae imponuntur etiam Superioribus Institutorum votorum simplicium, quoties agatur de aliquo alumno vota simplicia quidem sed perpetua professio, vel votis simplicibus temporaneis adstricto ac in sacris insuper Ordinibus constituto dimittendo; ita ut horum neminem et ipsi dimittere valeant, ut nunc dictum est, nisi ob culpam gravem, externam, et publicam, et nisi culpabilis sit etiam incorrigibilis. Ut autem quis incorrigibilis revera habeatur, Superiores praemittere debent, distinctis temporibus, trinam admonitionem et correctionem; qua nihil proficiente, Superiores debent processum contra delinquentem instruere, processus resultantia accusato contestari, eidem tempus congruum concedere, quo suas defensiones sive per se, sive per alium eiusdem Instituti religiosum, exhibere valeat; quod si accusatus ipse proprias defensiones non praesentaverit, Superior, seu Tribunal, defensorem, ut supra, alumnus respectivi Instituti ex officio constituere debet. Post haec Superior cum suo Consilio sententiam expulsionis aut dimissionis pronuntiare poterit, quae tamen nullum effectum habebit si condemnatus a sen-

tentia prolata rite ad S. C. EE. et RR. appellaverit, donec per eandem S. C. definitivum iudicium prolatum non fuerit. — Quoties autem gravibus ex causis procedendi methodus supradicta servari nequeat, tunc recursus haberi debeat ad hanc S. C. ad effectum obtinendi dispensationem a solemnitatibus praescriptis, et facultatem procedendi summario modo iuxta praxim vigentem apud hanc S. C.

IV. Alumni votorum solemnium, vel simplicium perpetuorum, vel temporalium, in Sacris Ordinibus constituti, qui expulsi vel dimissi fuerint, perpetuo suspensi maneat, donec a S. Sede alio modo eis consulatur; ac praeterea Episcopum benevolam receptorem invenerint, et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint.

V. Qui in Sacris Ordinibus constituti et votis simplicibus obstricti sive perpetuis, sive temporalibus, sponte dimissionem ab Apostolica Sede petierint et obtinuerint, vel aliter ex Apostolico privilegio a votis simplicibus vel perpetuis vel temporaneis dispensati fuerint, ex claustrum non exeant, donec Episcopum benevolam receptorem invenerint, et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint, secus suspensi maneat ab exercitio susceptorum Ordinum. Quod porrigitur quoque ad alumnos votorum simplicium temporalium qui quovis professionis vinculo iam forent soluti, ob elapsam tempus quo vota ab ipsis fuerunt nuncupata.

VI. Professi tum votorum solemnium, tum simplicium ab Ordinariis locorum ad Sacros Ordines non admittantur, nisi, praeter alia a iure statuta, testimoniales litteras exhibeant, quod saltem per annum sacrae theologiae operam dederint, si agatur de subdiaconatu, ad minus per biennium, si de diaconatu, et quoad presby-

teratum, saltem per triennium, praemisso tamen regulari aliorum studiorum curriculo.

Haec de expresso Sanctitatis Suae mandato praefata Sacra Congregatio constituit atque decernit, contrariis quibuscumque etiam speciali et individua mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Congregatione Episcoporum et Regularium, die 4 novembris 1892.

I. Card. Verga, Praefectus. — † Ios. M. Arch. Caesariensis, Secretarius.

LXXVI.

S. Congr. Indulgent. Decretum de Tertio Ordine. — 31 Ian. 1893.

Tertii Ordinis saecularis S. Francisci Assisiensis. — Huic Sacrae Congregationi Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praepositae sequentia dubia, quae Tertiarios Saeculares S. Francisci Assisiensis aliorumque Ordinum respiciunt, dirimenda sunt proposita.

I. — An Tertius Ordo Saecularis S. Francisci tenetur lege illa a Clemente Papa VIII in Constitutione *Quaecumque* d. d. 7 Decembris 1604 statuta, qua praecipitur unam tantum Confraternitatem et Congregationem eiusdem nominis et instituti erigi posse in singulis civitatibus et oppidis?

II. — Utrum ad erigendam novam Congregationem Tertii Ordinis sive in Ecclesiis Regularium sive non Regularium necessario requiratur consensus Ordinarii loci?

III. — Utrum Episcopus loci visitare possit Tertiiorum Congregationes etiam in Regularium Ecclesiis?